

УДРУЖЕЊУ ТРГОВАЦА МАНУФАКТУРНО-ТЕКСТИЛНЕ И ПОМОДНЕ РОБЕ

БЕОГРАД

Мој син малолетни Слободан Младеновић погођен је био да ради као ученик у мануфактурно-галантериској радњи гђе Луизе Алтарац овд., према уговору закљученом 1. новембра 1932. год. регистрован код тога Удружења под бр. 131/Рег.№ I од 5.XI.1932. Код ће је мој син Слободан радио све, док она није уступила своју радњу МОШИ Ј.АЛБАХАРИ-У, тада у ул. Васиној бр. 9, а сада у ул. Коларчевој бр. 6, када је овај преузео муга сина као ученика заједно са радњом од гђе Луизе Алтарац, те са њиме и са мном, као очем и стараоцем његовим склопио и уговор од 20. јула 1933., регистрован код тога Удружења под бр. 170/Рег.бр. I од 23. јула 1933. г.

Мој син Слободан које код Луизе Алтарац, које код њеног рођеног брата Моша Албахарија прово је од 1. новембра 1932. г. до 15. децембра 1933. г., када га је пом. Маша без разлога отпустио не давши му ни отказ, због чега сам га тузио Суду добрих људи и овај га је својом пресудом С.Д.Љ.бр. 4712/33. осудио на плаћање.

Међутим моје дете не може да се запосли, јер нема документа о своме досадашњем раду, а Маша Албахари му га није хтео дати противно пропису §280. законе о радњама.

С тога молим Удружење да нарели своме члану-Моши Албахарију, да овај изда моме детету потребно уверење о службовању његовом код њега и његове сестре Луизе Албахари, од које је он преузео радњу, а сходно поменутом закону пропису. Ако неће да издаје и о службовању код његове сестре, онда молим да истој ^{нареди} МОШИ АЛТАРАЦИ, која опет сада држи радњу у ул. Васиној бр. 9, да она то за себе учини.

Ја се надам да ће ^{ме} Удружење разумети и схватити положај муга детета, које у конкретном случају невино страда, а да је невино и без кривице отпущен од пом. Албахарија сведочи извршна судска пресуда, коју сам напред цитирао.

Изговор Албахарија да има ^{ши} суд да пресуди и о уверењу није уместан, јер суд нити је надлежан за то, нити је судио о томе, већ има да изда уверење по наредби тога Удружења, као непосредне претпостављене дисциплинске власти, или да повуче потребне консеквенце и казну, у ком случају молим да само Удружење изда потребно уверење са мотивацијом да из нехата није хтео то да учини пом. Албахари или и његова сестра Луиза Алтарац.

Београд, 7.VI.1934.

С поштованим,
Милан Младеновић
сарац, ул. Престолонасл. Петра 73
Београд.

На горње моје тражење Удружење ми је предало 2 уверења о учењу муга сина Слободана, и то:

1) издато од стране овд. фирме Луиза Алтарац, и

2) " " " " " Маша Албахари

ШТО ОВИМ ПОТВРЂУЈЕМ.

ii Јулиј 1934. јед
Београд

ИД-1060. л.106

Примио уверења:

Милан Младеновић
сарац